

Олександр Боронь

СПАДЩИНА КОБЗАРЯ ДАРМОГРАЯ

джерела, типологія та інтертекст
Шевченкових повістей

Наші
презентації

Боронь О. Спадщина Кобзаря Дармограя: джерела, типологія та інтертекст Шевченкових повістей. [Монографія]. – Київ: Критика, 2017 [Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України; Інститут джерелознавства НТШ-А; Інститут Критики; Український науковий інститут Гарвардського Університету]. – 496 с.

Проза Тараса Шевченка – невіддільний складник української літератури 1850-х років, але досі маловивчений. Автор монографії розглядає художню специфіку повістей, з'ясовує їх генезу, зокрема зв'язки з доробком Г. Квітки (Основ'яненка), Є. Гребінки, П. Куліша.

Проаналізовано контакти і збіги Шевченкової прози із близькими за тематикою та художніми засобами повістями російської літератури (О. Бестужева (Марлінського), М. Гоголя, Д. Григоровича, М. Загоскіна, В. Карлгофа, Н. Кукольника, В. Одоевського, М. Павлова, І. Панаєва, М. Погодіна, М. Полевого, В. Соллогуба, О. Сомова, М. Станкевича, О. Тимофєєва та ін.).

Повісті Шевченка вперше подано в загальноєвропейському контексті – як на проблемно-тематичному рівні, так і на рівні поетики, проінтерпретовано семантику інтертекстуальних відсилань, простежено численні типологічні відповідності з творами О. Голдсмита, Д. Дефо, Ч. Дікенса, С. Річардсона, В. Скотта, Дж. Свіфта та ін. У підсумку доведено самотність прозової манери Шевченка.

С. С.